

ת"פ 66148/05/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

ת"פ 66148-05-18
1 בנובמבר 2020

בית המשפט המחוזי ירושלים
לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

הנאשם

פלוני

גזר דין

עובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות המפורטות להלן: חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 1274(1) לחוק; איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק.
2. הנאשם וי"צ (להלן: "המתלונן") מתגוררים בשכנות ובין חצרות דירותיהם מפרידה חומה. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בשבת, 19.5.2018, התארחו בביתו של המתלונן חברים וקרובי משפחה. בסביבות השעה 14:00 המתלונן ואורחיו שהו בחצר ביתו של המתלונן.
3. במהלך האמור, יצא הנאשם מביתו, התקרב לחומה, צעק לעבר הנוכחים בחצר כי הם מפריעים ודרש מהם להיות בשקט. לאחר מכן, נכנס הנאשם לביתו, הוציא רמקול לחצר וניסה לחברו למכשיר הטלפון הסלולארי שלו כדי להשמיע מוזיקה, בתגובה לרעש שהגיע מחצר המתלונן.
4. בסמוך למתואר, יצאה ש', אשתו של הנאשם, מביתם וצעקה לעבר הנוכחים כי הם גורמים לרעש. בתגובה לדברי הנאשם וש', פנתה אליה צרפתי, אשתו של המתלונן, אל הנאשם וש', הלינה על אופן פנייתם וטענה כי ניתן לבקש בצורה יפה והם ייענו לבקשה.
5. במהלך חילופי הדברים בין הנאשם וש' לבין אליה, התקרב המתלונן לחומה, פנה לנאשם ואמר לו "אין לך צורך לצעוק, א' תירגע מה יש לך?" בתגובה אמר הנאשם למתלונן "אני אירגע? אני אראה לך מה זה להירגע" ונכנס במהירות לביתו.
6. הנאשם נטל מביתו סכין בעלת להב באורך של כ-20 ס"מ (להלן: "הסכין"), הניח אותה במוותניו במכנסיו ויצא במהירות מביתו לעבר החומה, שם עמד המתלונן. בשלב זה, תפסה ש' את הנאשם כדי למנוע ממנו להתקרב לחומה וצעקה לעברו שיחדל ויכנס לבית. הנאשם נאבק עמה ובמהלך ההיאבקות משכה ש' את חולצתו של הנאשם והחולצה נקרעה. הנאשם הדף את ש' כך שהיא כמעט מעדה והצליח להשתחרר מאחיזתה. לאחר מכן, שלף הנאשם את הסכין ממוותניו ורץ לכיוון המתלונן שעמד בחצר ביתו, סמוך לחומה, תוך שהוא אוחז בסכין בידו הימנית.
7. בהגיעו לחומה מול המתלונן, הניח הנאשם את יד שמאלו על החומה, הניף את גופו לגובה החומה כך

שמחצית גופו היתה מעל לחומה, הניף את הסכין לעבר המתלונן, נעץ את הסכין בעוצמה באמתו הימנית של המתלונן וחתך אותה לאורך כ- 12 ס"מ.

8. כתוצאה ממעשיו המתוארים של הנאשם, נגרם למתלונן חתך עמוק באורך של כ- 12 ס"מ באמתו הימנית, נחתכו שרירים באמה בתוך החתך וכן נגרם למתלונן קרע של גיד ה-EDC באמתו. כן נגרמה למתלונן פציעה בעצב תחושת בידו, בגינה לא יכול המתלונן ליישר את האצבע השלישית שלו. המתלונן פונה לטיפול רפואי, אושפז בבית החולים שערי צדק ובמהלך האשפוז עבר ניתוח. כן נזקק המתלונן להמשך טיפול רפואי לריפוי ושיקום היד.

9. בהמשך, בעקבות דיווח על האירוע המתואר לעיל, בשעה 14:30 הגיעו למקום שוטרים לעצור את הנאשם, ביניהם השוטר מור אריאלי (להלן: "השוטר אריאלי"). בעוד הנאשם ישב בניידת, ניגש אליו השוטר אריאלי כדי לתחקר אותו על האירוע ושאל אותו "מה קרה?" בתגובה, השיב הנאשם לשוטר אריאלי "אין לי מה לדבר איתך תזדיין מפה" וירק מספר פעמים לעבר פניו של השוטר אריאלי. הרוק פגע בפניו של השוטר אריאלי. בתגובה ובכדי למנוע מהנאשם להמשיך לירוק לעברו, דחף השוטר אריאלי את הנאשם לתוך הניידת. הנאשם החל להשתולל ולבעוט מספר פעמים לעבר השוטר אריאלי. שלוש מהבעיטות פגעו בחזה ובידו של השוטר אריאלי. בתגובה למעשיו של הנאשם, התרחק השוטר אריאלי מהניידת והנאשם יצא מהניידת.

10. בשלב זה, החלה משפחת הנאשם להתגודד סביב הניידת. בין האנשים שהתגודדו היה י', אביה של ש', אשתו של הנאשם. י' עמד בין השוטר אריאלי לניידת והפריע לו לעצור את הנאשם. הנאשם עמד מחוץ לניידת והניף את ראשו לאחור במטרה לנגוח בראשו של השוטר אריאלי. בתגובה, תפס השוטר אריאלי את הנאשם והצמידו לניידת. הנאשם המשיך להשתולל, קילל את השוטר אריאלי וירק לעברו ואיים עליו באומרו לשוטר אריאלי: "אתה תשלם על זה, אני אגיע אליך, אני מהארגון של חומי בנימין".

11. בשלב זה, הכניס השוטר אריאלי את הנאשם לניידת והנאשם המשיך להשתולל ובעט לעבר השוטר אריאלי. אחת הבעיטות פגעה בכתפו של השוטר אריאלי ובעיטה נוספת פגעה בזרועו. בתגובה, הזהיר השוטר אריאלי את הנאשם כי אם לא יירגע ויפסיק לבעוט, לקלל ולירוק, הוא ישתמש באקדח טייזר נגדו. הנאשם לא חדל והשוטר אריאלי השתמש פעם אחת באקדח הטיזר כנגד הנאשם. לאחר מכן, הנאשם המשיך לקלל ולאיים על השוטר אריאלי ואמר לו "אתה לא שוטר אתה שרמוטה, אתה בן זונה, אתה תשלם על זה, אני אגיע אליך". לאחר מכן, סגר השוטר אריאלי את דלת הניידת והנחה את השוטרים במקום להוביל את הנאשם לתחנת המשטרה.

תסקיר שירות המבחן

12. על פי האמור בתסקיר מיום 23.8.2020, הנאשם בן 46, נשוי בשנית ואב לארבעה ילדים. יש לו שני ילדים בני 11 ו- 13 מנישואיו הראשונים, בן בגיל 4 ותינוקת בת 10 חודשים מנישואיו השניים. בעת הגשת התסקיר היתה אשתו של הנאשם בהריון מתקדם. הנאשם היה עצור ואז שוחרר למעצר בפיקוח אלקטרוני. תחילה שהה בבית אחיה של אשתו במעלה אדומים וכיום הוא מתגורר אצל הורי אשתו בנס הרים. עד למעצרו התגורר הנאשם בצור הדסה ועבד כעצמאי בתחום ההובלות. החברה נסגרה וכיום הוא נעדר מקור פרנסה.

בתסקיר התייחסות למשפחת המוצא של הנאשם, שם נחשף לאלিমות, וכן לשנות ילדותו.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, התגייס לצבא ובתקופה זו התחבר לחברה לשולית והחל לבצע עבירות. הוא לא סיים את שירותו הצבאי ושוחרר אחרי שנתיים וחצי. שירות המבחן מתייחס בתסקיר לעיסוקיו העברייניים של הנאשם באותה תקופה. בשנת 2002 הוא נידון ל-10 שנות מאסר. הנאשם השתחרר בשנת 2008, לאחר ניכוי שליש מתקופת המאסר.

הוא תיאר חוויה קשה במאסר, אך במהלך המאסר מונה ל"אסיר עבודה" מה שהקל עליו. לאחר שחרורו היה בטיפול הרשות לשיקום האסיר. הוא החל לעבוד כנהג משאית ומאז ועד למעצרו עבד בתחום זה, כשכיר ועצמאי.

בשנת 2007, כשהיה אסיר, נישא לאשתו הראשונה. לאחר שחרורו הם עברו לגור יחד והיחסים לוו במריבות רבות עד שהתגרשו, לאחר כארבע שנות נישואין. גרושתו ושני ילדיו הגדולים מתגוררים בבית שמש. בעבר הוא היה בקשר שוטף עם ילדיו, אך היות שהפסיק לשלם מזונות בשל מצבו הכלכלי, יחסיו עם גרושתו הסלימו והיא מונעת ממנו לפגוש את ילדיו.

בשנת 2013 הנאשם נישא בשנית ונולדו לו שני ילדים. הוא עבד כנהג באיקאה מספר שנים והתגורר אצל הורי אשתו. בסיוע הורי אשתו הוא קנה משאית ומאז עבד כעצמאי. הוא תיאר תפקוד טוב בעבודה, כשכיר וכעצמאי.

אמו של מתגוררת בשכנות אליו, כדי שתוכל להסתייע בו. בתסקיר התייחסות לתיאור הנאשם את הוריו.

לנאשם 11 הרשעות קודמות, בין השנים 1998 - 2015, בעבירות אלימות, רכוש, מרמה, שוד מזוין וסחר באדם לעיסוק בזנות. הוא נדון לעונשים שונים ובהם מאסר לתקופות ממושכות. ממאסרו האחרון שוחרר הנאשם בשנת 2008 בתיק בו נדון לעשר שנות מאסר.

הנאשם הופנה בעבר לשירות המבחן. בפעם האחרונה הופנה במסגרת ת"פ 41859-12-11 בשנת 2014, לאחר שהורשע במספר עבירות אלימות. הוא שולב בקבוצה לשליטה בכעסים, במסגרת שירות המבחן, השתתף בקבוצה באופן פעיל, וניכר היה שהוא מעוניין לשנות את דפוסי התנהגותו ולשקם את חייו. הוא נדון למאסר של שישה חודשים לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וצו מבחן. בתקופת המבחן הוא שיתף פעולה, הגיע למפגשים שנקבעו לו ונראה שהוא היה מודע להתנהלותו הבעייתית לאורך השנים.

בהתייחס להתנהלותו במהלך חייו, ציין הנאשם כי נהג באלימות לאורך שנים, כיוון שגדל בסביבה אלימה ובשל נסיבות חייו הקשות. בשנים האחרונות, מתאר הנאשם שעבר כברת דרך משמעותית, הקים "משפחה בריאה", נמנע מלחבור לחברה שולית או להיקלע למוקדי סיכון אפשריים.

בשנת 2014 אובחן כי יש לו הפרעה כללית בשליטה בדחף והוא הופנה לטיפול פסיכולוגי ביחידה לבריאות הנפש בירושלים. לאחר הערכה הוחלט כי אינו מתאים לטיפול במקום אלא לטיפול פרטני, אך בשל עומס במסגרות הטיפול, הוא לא שולב בהליך טיפולי כלשהו.

ביוני 2018 הופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר מעצר במסגרת תיק זה. הוטל עליו צו פיקוח מעצרים והוא השתתף במשך כשנה בקבוצה לעצורי בית המתקיימת בשירות המבחן. הוא הגיע בעקביות ובזמן; השתתף בתכנים שונים; גילה רגישות לקבוצה והיה מחויב לתהליך הקבוצתי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם "הצליח להתבונן על חלקיו הבעייתיים, ביטא מודעות להשלכות התנהגותו והביע רצון להיעזר ולקבל כלים מתאימים כדי להימנע ממצבי סיכון ולהפעיל שיקול דעת בטרם מעשה".

לדברי הנאשם, השילוב בטיפול סייע לו להתמודד עם התנאים המגבילים של המעצר בפיקוח אלקטרוני. הוא ביטא הבנה לכך שנוהג להתנהל באופן אימפולסיבי, תוקפני ולעיתים אף אלים, במצבים בהם הוא חש מאוים או כאשר מתמודד עם תחושה של הפחתת ערך עצמי וזלזול. הנאשם ביטא הבנה לכך שבמקרים רבים מדובר בפרשנות שגויה לסיטואציה, וכי הוא מתקשה לשמור על איזון רגשי ונוטה להגיב באופן לא מידתי.

לצד זאת, הוא שלל את המיוחס לו בכתב האישום. הוא תיאר כי אכן התרחש עימות בינו לבין המתלונן, על רקע הרעש שעלה מחצר המתלונן, אולם לטענתו המתלונן התפרץ כלפיו באלימות ובתגובה אשתו והוא הסתגרו בבית. הנאשם טען

כי לא דקר את המתלונן, ושפציעתו של המתלונן נגרמה לאחר שהמתלונן והאחרים שהיו עמו עברו לחצר ביתו. במהלך המהומה נשבר חלון והמתלונן נפצע מהזכוכיות. כמו כן, טען שלא תקף שוטרים במהלך מעצרו. הוא ביטא תחושה שנשפט שלא בצדק, בשל עברו הפלילי המכביד.

אשתו של הנאשם התייחסה לקשיים בעקבות מעצרו של הנאשם. לדבריה, במהלך התקופה האחרונה היא נעזרה רבות במשפחתה - כלכלית, רגשית ועזרה בטיפול בילדים. היא אף שמרה על קשר עם ילדיו הגדולים של הנאשם והעבירה כספי מזונות לגרושתו כשהיה עצור. היא היא תיארה את הנאשם כבעל מוסר עבודה גבוה ואחראי כלפי בני משפחתו. עם זאת, לנאשם נטייה ל"הרס עצמי", הוא מהיר חימה ולעיתים מגיב באופן שלא מותאם לנסיבות. התנאים המגבילים על הנאשם, המגורים בבית הוריה וההליך המשפטי והשלכותיו, מכבידים מאוד על בני הבית ודורשים התמודדות יום יומית.

שירות המבחן התייחס לגורמי סיכון להישנות ההתנהגות הפוגעת - הנאשם גדל בסביבה של אלימות מתמדת ומתמשכת, ללא דמויות הוריות. בתקופת בגרותו, הוא התחבר לחברה שולית ובעייתית, ניהל אורח חיים עברייני וריצה מאסר ממושך. על אף התהליך המשמעותי שעבר בשנים האחרונות, קיימים אצל הנאשם דפוסים אלימים ונטייה להתנהגות אימפולסיבית. במצבים בהם הוא חווה תחושת איום על דימויו העצמי או פגיעה אישית, הוא עלול להגיב בצורה אלימה ופוגענית. כן נוטה לפרש באופן שגוי תגובות של אנשים ולהיקלע לקונפליקטים. הוא מתקשה לקחת אחריות על העבירה ואינו מבטא אמפתיה כלפי הנפגע.

לגבי גורמי סיכוי לשיקום - בשנים האחרונות, הנאשם עובד באופן סדיר, מנהל חיי משפחה תקינים ומבטא אחריות כלפי אשתו וכלל ילדיו. הוא מסייע ותומך באמו ואחיותיו. אשתו ומשפחתה מהווים רשת תמיכה עבורו וגורם מדרבן לניהול אורח חיים נורמטיבי. על אף אי לקיחת אחריות על העבירה, הוא מבטא מודעות כלפי עצמו וכלפי הגורמים המכשילים אותו בחייו. הוא שיתף פעולה בטיפול בו שולב והביע נכונות להמשיך בתהליך הטיפול.

שירות המבחן סבור כי הנאשם יוכל להפיק תועלת משילוב בטיפול ארוך טווח שיתמקד בשליטה בכעסים ובשינוי דפוסי התנהגות. כמו כן, ההליך המשפטי, התמשכותו והשלכותיו, היוו גורם מרתיע עבורו. שירות המבחן התרשם כי שפיטת הנאשם למאסר עלולה להוות גורם מדרדר, מתוך חשיפה נוספת לחברה שולית, והעמקת תחושת הקורבנות והכעס. בצד האמור, הנאשם אינו לוקח אחריות על ביצוע העבירה ורואה בעצמו קרבן של התנהגות המתלונן ושל ההליך.

באם יוחלט על כיוון שיקומי, מומלץ על הטלת מאסר בעבודות שירות, בצד צו מבחן למשך שנה, במהלכו ישולב הנאשם בקבוצה למופנים על רקע של עבירות אלימות.

הראיות לעונש

13. ראיות מטעם המאשימה:

תדפיס מידע פלילי של הנאשם:

לנאשם 11 הרשעות קודמות, בעבירות משנת 1996 עד 2011.

בעברו של הנאשם עבירות אלימות ואיומים, לצד עבירות מרמה, סחר באדם לעיסוק בזנות, עבירות רכוש ועבירות כלפי עובדי ציבור. הנאשם ריצה מספר עונשי מאסר בפועל, חלקם בעבודות שירות. בשנת 2003 נדון לעשר שנות מאסר, בגין שוד מזוין, סחר בבני אדם, חטיפה לשם חבלה חמורה, חטיפה לשם כליאה וכליאת שווא. גזר הדין האחרון בעניינו של הנאשם ניתן בשנת 2015, כמפורט להלן.

העתק גז"ד מיום 20.9.2015 בת"פ 41859-12-11:

במסגרת הסדר טיעון הורשע הנאשם בעבירות כלפי עובדי ציבור, ובתיק מצורף ת"פ 15030-03-14 הורשע בשתי עבירות של איומים. בית המשפט קיבל את הסדר הטיעון וגזר על הנאשם שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, עונשים נלווים וצו מבחן, תוך חריגה מתחם העונש ההולם, זאת נוכח שיקומו של הנאשם, אשר השתתף בקבוצה לשליטה על כעסים, והוא מנהל אורח חיים נורמטיבי.

הצהרת נפגע עבירה - יצחק צרפתי:

בהצהרה מפורטת שהגיש המתלונן, התייחס לפציעתו ולמצבו הנפשי בעקבות הפציעה. לדברי המתלונן, הפציעה ביד ימין הקשתה עליו בתפקודו היום יומי ועל כן נאלץ להיעזר רבות באשתו, מה שהוביל לפגיעה בתפקוד העסק שלה. היות שהפציעה היתה בביתו, היה לו קושי רב להחזיר את השקט הנפשי והוא התקין מצלמות במעגל סגור. כמו כן, הגביה את הגדר המפרידה בין הבתים לגובה לא סטנדרטי, בשל החשש של ילדיו לצאת לגינה. בשל הפציעה הוא נעדר מעבודה במשך שלושה חודשים, ולאחר חזרתו לעבודה היה תפקודו חלקי. במשך חצי שנה קיבל פעמיים בשבוע טיפול בריפוי בעיסוק לשיקום היד, על חשבון שעות העבודה. להצהרה צורפו סיכום טיפול של המרפאה בעיסוק במרכז הרפואי שערי צדק, וקבלות הקשורות בהתקנת מצלמות בבית.

טיעוני הצדדים לעונש

14. שני הצדדים התייחסו אל מעשיו של הנאשם כלפי המתלונן, בחלקו הראשון של האירוע, וכלפי אנשי המשטרה, בחלקו השני של האירוע, כאל אירוע אחד, וטענו למתחם עונש הולם אחד לכל העבירות.

15. טיעוני המאשימה.

הנאשם הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות. הערכים המוגנים שנפגעו הם הזכות לשלמות הגוף; הזכות לביטחון אישי; שלטון החוק והסדר הציבורי. בתי המשפט התייחסו לא אחת לחומרה של עבירות המתבצעות במסגרת ויכוח, תוך שימוש בנשק קר. מעשי האלימות הם חמורים ומחייבים ענישה שיש בה כדי להעביר מסר ברור של סלידת הציבור מהתופעה של יישוב סכסוכים תוך שימוש באלימות וכלי נשק.

בע"פ 6560/15 נאסר א-דין שריף נ' מדינת ישראל נאמר כי בית המשפט עמד לא אחת על כך שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם תופעה של יישוב סכסוכים בדרך של אלימות שפוגעת בסדר החברתי וחותרת תחת ערך היסוד של זכות לכל אדם לשלמות גופו. בתי המשפט נדרשים לענישה משמעותית ומרתיעה.

לעניין נסיבות ביצוע העבירה - הנאשם לקח את החוק לידי, ועל רקע ויכוח שכנים אגבי בנושא רעש, נכנס לביתו ויצא עם סכין. היתה לו שהות לשקול את מעשיו בטרם פגע במתלונן בסכין. הנאשם גרם למתלונן פציעות ונזקים משמעותיים, כשפוטנציאל הנזק היה חמור ובמזל האירוע לא הסתיים בפגיעה חמורה יותר או בקיפוח חיי אדם. הנאשם לא עצר אחרי התקיפה הראשונה, תקף גם את השוטרים שהגיעו למקום, והמשיך לקלל ולאיים גם לאחר שנעצר.

לגבי מדיניות הענישה הנהוגה - בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, העונש המקסימאלי הוא 14 שנות מאסר. בפסיקה חוזרת האמירה כי אין להשלים עם התופעה הזו, גם כשמדובר על נאשם ללא עבר פלילי. לנאשם יש עבר פלילי מכביד, לרבות עבירות של תקיפת שוטרים ואיומים. לטענת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם נע משנתיים וחצי עד חמש שנות מאסר בפועל.

לגבי נסיבות שאין קשורות בעבירה - הנאשם בעל עבר פלילי רלבנטי וריצה בעברו עונשי מאסר ממושכים. הרשעתו האחרונה היתה בעבירות תקיפת עובד ציבור ומספר עבירות איומים. נדמה שלנאשם אין מורא מפני החוק. במסגרת גזר דין קודם ניתנה לו ההזדמנות לחזור למוטב ולהשתקם ואפשרו לו להשתלב בסדנה לניהול כעסים, אך הוא לא השכיל לנצל את ההזדמנות ושב לסורו. הנאשם אינו ראוי לאמון בית המשפט פעם נוספת. הוא לא חסך הבאת עדים במסגרת ניהול ההליך ולא לקח אחריות על ביצוע העבירות, על אף הכרעת בית המשפט. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הוא לא לקח אחריות, רואה עצמו קרבן ואינו מבטא אמפתיה לנפגע העבירה. שירות המבחן מציין כי קיימים אצל הנאשם דפוסים אלימים ונטייה להתנהגות אימפולסיבית. הנאשם עלול להגיב בצורה אלימה ותוקפנית ולהיקלע לקונפליקטים. לאור זאת, מבוקש למקמו בחלק העליון של המתחם ולהטיל עליו 4.5 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי לנפגע העבירה.

הנאשם נעצר ביום 19.5.2018 ושהה במעצר עד ליום 19.11.2018, מאז היה עם פיקוח אלקטרוני. הוא נעצר שוב ביום 4.9.2019 וביום 25.9.2019 שוחרר לפיקוח אלקטרוני.

16. טיעוני ב"כ הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי על אף אי לקיחת האחריות על ידי הנאשם, ולמרות קיום ההוכחות, התסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם חיובי מאוד. בעברו של הנאשם יש הרשעות קשות ומאסרים ממושכים. הוא שוחרר מהמאסר האחרון בשנת 2008 ובשנת 2011 היתה לו "נפילה" נוספת. עם זאת, מאז הוא שיקם את חייו. הוא חזר לעבוד, והקים עסק מתפקד. הוא התחתן, יש לו חמישה ילדים - שניים מנישואיו הראשונים ושלושה מנישואיו השניים, אשתו ילדה לפני שבוע.

לדבריו, אי אפשר להפחית מחומרת העבירות שיוחסו לו ובהן בית המשפט הרשיע אותו, ונכון שלא מגיעה לנאשם הקלה אתה מקבל מי שמודה במעשים, אך לפני שירות המבחן יש לקיחת אחריות חלקית ובגרות מצידו של הנאשם, בכך שאמר שכלל לא היה צריך להיקלע לויכוח, הוא לא היה צריך לצאת החוצה והיה צריך להישאר בבית ולהזמין משטרה. הוא מבין את זה ועל כך הוא לוקח אחריות.

במסגרת שיקולי הענישה, בית המשפט בוחן את הנזק שנגרם לנאשם ומשפחתו בעקבות ביצוע העבירה. הנאשם איבד את דירתו, דירה חדשה שנרכשה בסמוך לאירוע מושא כתב האישום. אשתו נאלצה לעזוב את הדירה עם הילדים הקטנים, הם השכירו אותה ולא ישובו אליה כדי לא ליצור מגע עם המתלונן ומשפחתו. במקום קיים רק העסק המשפחתי, אותו הנאשם הקים.

תנאי המעצר באיזוק אלקטרוני של הנאשם היו מאוד קשים. במשך שנתיים הוא לא יכול היה לצאת לעבודה ולא היו לו "חלונות" ממשיים. בית המשפט העליון קבע שבגזירת העונש יש להתחשב בתקופות מעצר כאלו, כאשר יש פיקוח אלקטרוני מהסוג המחמיר ביותר. הנאשם היה בבית חמיו, מרוחק מילדיו וללא אפשרות לכלכל את משפחתו. למעט העובדה שמשפחתו יכלה לבקר אותו, התנאים היו זהים למאסר בפועל. מעצרו הממושך בפיקוח אלקטרוני הביא לקריסה כלכלית מוחלטת של המשפחה. הנאשם לא מאשים אף אחד ומבין שזו תוצאה של מעשיו, אך במסגרת שיקולי תיקון 113, מבוקש להתחשב גם בזה. כמו כן, מבוקש להתחשב בכך שהאירוע לא היה מתוכנן מראש, אלא התרחש בלהט הרגע. אמנם הפציעה שנגרמה לא פשוטה, אך לא היתה אפשרות של תוצאה קטלנית כתוצאה מהפגיעה.

בתסקיר, שירות המבחן תומך בסיכויי השיקום של הנאשם וברצונו לשקם את חייו באופן מוחלט. אמנם הנאשם ביטא תחושות קשות כלפי מה שעבר במסגרת התיק, אך הוא מאשים את עצמו בכך שהביא את משפחתו 10 שנים אחורה. הנאשם נתמך על ידי משפחתה של אשתו וקשה לו עם זה מאוד. מדובר על אדם עם מוסר עבודה גבוה, שעשה הכל כדי לתמוך במשפחתו ובילדיו. הנאשם עשה מהפך בחייו, מהתנאים בהם גדל. למרות חומרת העבירה, שירות המבחן

סבור כי ראוי להסתפק בעונש של עבודות שירות. הנאשם היה עצור שישה חודשים והיה עוד שנתיים בפקוח אלקטרוני. המאשימה מבקשת מתחם שנע בין שנתיים וחצי לחמש שנות מאסר. כאשר בוחנים את הפסיקה, המתחם הראוי אמור להיות בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

לגבי העונש המתאים, טען ב"כ הנאשם כי יש לקבל את המלצת שירות המבחן. לטענתו, בהתחשב בכך שבמהלך השנתיים וחצי האחרונות שהה הנשם במעצר כזה או אחר, בנסיבות העניין יש לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם, ולהטיל על הנאשם מאסר למשך שישה חודשים לריצוי בעבודות שירות.

דין והכרעה

מתחם העונש

17. בהתאם לתיקון 113 לחוק, העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה: **"קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו"** (סעיף 40ב לחוק). בהתאם לסעיף 40ג לחוק, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בתוך מתחם העונש ההולם, יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40א לחוק.

18. בראש ובראשונה, יש להתייחס לעונש שקבע המחוקק לצד העבירות:

לעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות קבע המחוקק עונש של 14 שנות מאסר.

לעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות קבע המחוקק עד חמש שנות מאסר ולא פחות משלושה חודשי מאסר.

לעבירה של איומים קבע המחוקק עונש של שלוש שנות מאסר.

19. מדיניות הענישה הנהוגה:

פסיקה שהוגשה על ידי המאשימה:

· ע"פ 935/14 **איגור אוסטרוביץ' נ' מדינת ישראל** (30.11.2014). המערער, המתלון ושניים אחרים שהו בבית אביו של המערער. לאחר דין ודברים בין המערער לבין המתלון, המתלון ביקש מהמערער "שירגע". המערער, בתגובה, שלף שני סכינים שהיו חבויים מתחת לחולצתו ואיים על המתלון שלא "יתחיל איתו". בהמשך, תקף המערער את המתלון בסכין מטבח וגרם לו לחתכים ביד וכתף שמאל. המתלון ניסה להימלט, אך המערער דקר אותו שוב, בשכם. המערער הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 לחוק בצירוף סעיף 335(א)(1) לחוק. למערער היו הרשעות קודמות בעבירות רכוש ואלימות. בית המשפט אימץ את המתחם אותו הציעה המאשימה - בין 3.5 ל-5 שנות מאסר והטיל עליו 50 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

· ע"פ 6326/10 **מאיר טוויל נ' מדינת ישראל** (16.5.2011). המערער והמתלון נקלעו לויכוח בעת שהיו בפיצוציה. מספר צעירות הפרידו ביניהם והמערער עזב את המקום ברכבו. הוא חזר לאחר כחצי שעה וביקש לשוחח עם המתלון בצד. כשהם התרחקו, שלף המערער סכין, רדף אחרי המתלון, דקר אותו

בחזהו ובמותנו ונמלט מהמקום. המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 + 335 לחוק ובעבירה של החזקת סכין, לפי סעיף 186 לחוק. על המערער נגזר עונש של 4 שנות מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, מע"ת ופיצוי למתלון על סך 20,000 ₪. בנוסף, הופעל מע"ת קודם של 6 חודשי מאסר שירוצו במצטבר וסכום התחייבות קודם על סך 5,000 ₪. הערעור נדחה (למעט התערבות באופן הפעלת המאסר על תנאי).

ע"פ 6384/12 **אביאור גינן נ' מדינת ישראל ואח'** (6.5.2013). המערער והמתלון שהו יחד באותו חדר בבית החייל באילת. הם התבקשו לבצע סריקה בחדרם טרם עזיבת המקום והתגלע ביניהם ויכוח מי מהם יבצע את הסריקה, ויכוח אשר התפתח להחלפת מהלומות. בהמשך, המתלון עלה לקומה השנייה והמערער ירד לקומת הלובי. לאחר מספר דקות עלה המערער לקומה השנייה כדי לחפש את המתלון וכשאיתר אותו, רץ לכיוונו עם אולר מסוג "לדרמן", שהסכין בו שלופה. המערער דקר את המתלון פעמיים במותן ובצלעות וחתך אותו בכף ידו ובשוק ימין. המערער הודה והורשע בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 335(א)(1) לחוק בשילוב עם סעיף 333 לחוק. על המערער נגזרו 3 שנות מאסר בפועל, מע"ת ופיצוי למתלון על סך 50,000 ₪. הערעור נדחה.

פסיקה שהוגשה על ידי ב"כ הנאשם:

ת"פ 21652-09-14 **מדינת ישראל נ' ייבגני לוין ואח'** (8.3.2016). המתלון עבד כספר. בין אמו של נאשם 1 לבין המתלון התגלע ויכוח. על רקע ויכוח זה, הגיעו הנאשמים אל המספרה של המתלון, דחפו את המתלון פנימה ותקפו אותו בצוואתא חדא, באופן בו הם הלמו בראשו ובכל חלקי גופו באגרופים ובבעיטות. המתלון ניסה להתגונן והנאשמים תקפו אותו באמצעות כיסאות מהמספרה. בהמשך שלף נאשם 2 סכין ואיים על המתלון באמצעותה. המתלון השליך לעבר נאשם 2 כסא, הסכין נפלה על הרצפה ונאשם 1 הרים אותה ונופף בה לעבר המתלון. הנאשמים נמלטו מהמקום ולאחר מכן התקשר נאשם 2 למתלון ואיים עליו שאם יפנה למשטרה הוא יירה בראשו. הנאשמים הודו והורשעו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 + 335(א)(2) לחוק. נאשם 2 הורשע גם בעבירה של הדחה בחקירה, לפי סעיף 245(ב) לחוק. נאשם 1 נעדר עבר פלילי ואילו לנאשם 2 הרשעות קודמות. מתחם הענישה לגבי נאשם 1 נקבע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר. המתחם לגבי הנאשם 2 נקבע בין 24 ל- 50 חודשי מאסר. על הנאשם 1 נגזרו 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ומע"ת. על נאשם 2 נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל, מתוכם 6 חודשים במצטבר למע"ת קודם ו- 6 חודשים בחופף לו ומע"ת. על שניהם הוטל פיצוי למתלון על סך 35,000 ₪ כל אחד.

ע"פ 9468/07 **ראגב שלאבנה נ' מדינת ישראל** (9.3.2009). בעקבות ויכוח, נטל המערער מוט ברזל ותקף באמצעותו את שני אחיו - לאחד נגרם שבר בגולגולת ונזקים נוספים ולשני שבר ביד. המערער הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 + 335(א)(1) ופציעה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 334 + 335(א)(1) לחוק. למערער עבר פלילי מכביד בעבירות שונות ובכללן חטיפה ותקיפה. על המערער נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו ומע"ת. בערעור, בדעת הרוב, הופחתו ארבעה חודשי מאסר, בשל הליך השיקום שעבר המערער והסולחה בינו לבין אחיו.

ת"פ 258-10-15 **מדינת ישראל נ' מוחמד מוסטפא** (12.1.2016). על רקע ויכוח בעניין חניה, היכה הנאשם את המתלון באמצעות כבל חשמל ארוך ופגע בעינו של המתלון. הנאשם הורשע, על פי הודאתו,

בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 333 + 335(א)(1) לחוק. לנאשם עבירות נשק קודמות. מתחם העונש ההולם נקבע בין 6 חודשי מאסר ל-36 חודשי מאסר. היות ומדובר בבחור צעיר, שאינו בעל דפוסים עברייניים, קבע בית המשפט כי יש להטיל עליו ענישה "אשר לא תחייב חיכוך עם חברה עבריינית". על הנאשם הוטל עונש של 6 חודשי מאסר, אשר ירוצה בעבודות שירות, מע"ת ופיצוי כספי למתלון על סך 20,000 ₪.

ת"פ 33366-05-15 **מדינת ישראל נ' נאסף אבו הויד** (19.4.2016). הנאשם תקף את אשתו ובתו. כתוצאה מהתקיפה נגרם לאשתו שבר ביד שמאל. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382(ב) לחוק ובעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335(א)(1) ו-335(א)(1) לחוק. היות והנאשם נעדר עבר פלילי, מדובר באירוע יחיד ובשל שיקולי השיקום בעניינו של הנאשם, הוטל עליו מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, מע"ת וצו מבחן לתקופה של שנה.

ת"פ 3144-04-15 **מדינת ישראל נ' רביבו** (4.4.2016). הנאשם וחבריו יצאו בלילה ממועדון ופנו לנהג הסעות בבקשה שיסיעם לנתניה. בין הנהג (המתלון), לנאשם וחבריו התפתח ויכוח בנוגע לעלות הנסיעה והנהג אמר שאינו מוכן להסיעם. חברו של הנאשם קילל את הנהג ונתן מכה למראת הרכב. הנהג התרחק עם רכבו ועצר במרחק של כמה עשרות מטרים. הנאשם התקרב לרכב והכה באמצעות בקבוק וודקה על החלון השמאלי שבצד הנהג. החלון נשבר, הבקבוק פגע בפניו של המתלון ושבר את משקפיו. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 333 + 335(א)(1) לחוק. לנאשם אין הרשעות קודמות ונקבע כי מסוכנותו נמוכה. מתחם העונש ההולם נקבע בין 12 ל-30 חודשי מאסר. לאור המלצותיו של שירות המבחן וסיכויי השיקום של הנאשם, עונשו הוחרג ממתחם העונש ההולם. על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, 12 חודשים מאסר על תנאי, פיצוי למתלון על סך 15,000 ₪ וקנס של 3,000 ₪.

ת"פ 3370-05-14 **מדינת ישראל נ' אלכסנדר פסחוביץ'** (12.1.2016). הנאשם חשד כי המתלון, סוחר הסמים שלו, מספק לו סם אשר פוגע בבריאותו. על כן, הזמין את המתלון לביתו וחבט בו מספר פעמים בפניו, באמצעות אגרופן. לאחר מכן, הושיב הנאשם את המתלון על כיסא, כך נייר דבק סביב ידיו ורגליו באופן בו לא יוכל לזוז ותחב לפיו מטלית. בעוד המתלון קשור לכיסא, הכה הנאשם את המתלון במקומות שונים בגופו, באמצעות אגרופים ובעיטות. הנאשם דרש מהמתלון סכום של 20,000 ₪ ואיים עליו שאם יתלון במשטרה, הוא יהרוג אותו. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 334 + 335(א)(1); סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 סיפא; כליאת שווא, לפי סעיף 377 רישא. מתחם העונש ההולם נקבע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בהמלצה החיובית של שירות המבחן, נמצא כי משיקולי שיקום, מקרה זה הוא בין המקרים בהם יש לחרוג ממתחם העונש ההולם. על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר בפועל, אותם יוכל לרצות בעבודות שירות; מע"ת (3 תקופות תנאי שונות); קנס כספי על סך 3,000 ₪; התחייבות עצמית בסך 2,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה למשך שלוש שנים; צו פיקוח שירות מבחן למשך 18 חודשים.

ת"פ 8194/07 **מדינת ישראל נ' דוד בן רפאל קורולקאר (הנאשם 3) ואח'** (20.4.2009). גזר הדין מתייחס לנאשם 3 בלבד. נאשם 3 ונאשמים נוספים נכנסו לקונדיטוריה בעיר העתיקה בבאר שבע. באותה עת שהו שם המתלון וחמש בנות, בהן נעמה אייד. נאשם 3 ושותפיו הזמינו אוכל והמתלון העיר הערה בנוגע להזמנתו של נאשם 3. בתגובה, קרא הנאשם 3 למתלון לצאת מחוץ לקונדיטוריה כדי להתקוטט.

התעורר ויכוח בין הצדדים שהוביל לכך שנאשם 3 ושני שותפים היכו את המתלונן. נאשם 3 הרים כיסא והניפו לעבר המתלונן. נעמה אייד עמדה בדרכו, נפלה ונחבלה בידה. נאשם 3 הרים את הכיסא והכה את המתלונן מספר פעמים עד שהכיסא נשבר. נאשם 3 ושותפיו המשיכו להכות את המתלונן גם בעודו שוכב על הרצפה. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק. הנאשם לקח חלק בהליך טיפולי ארוך ובסופו הצליח לעשות שינוי אמיתי באורח חייו. יש לנאשם עבר פלילי, אך מאז ביצוע העבירה הנדונה, לא נפתחו לו תיקים נוספים. לאור זאת, על הנאשם הוטל עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות; מע"ת; צו פיקוח לשנה; פיצוי למתלונן על סך 3,000 ₪.

20. כאמור, הנאשם תקף את שכנו, בחצר ביתו, באמצעות סכין. הערכים החברתיים אשר נפגעו ממעשיו הם שלמות גופו של המתלונן, וההגנה על בטחונו האישי בכלל ובמרחב הפרטי בפרט. תופעת השימוש בסכינים כאמצעי ליישוב סכסוכים ומחלוקות, זכתה להתייחסות חוזרת ונשנית של בתי המשפט. **"הובהר כי חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם התופעה של יישוב סכסוכים בדרך של אלימות, המלווה לעתים אף בשימוש בנשק קר או חם. תופעה זו חותרת תחת הסדר החברתי ופוגעת בערך היסוד בדבר זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף (...)** המדובר למרבה הצער בתופעה חברתית רווחת, מכוערת ומסוכנת, המחייבת תגובה עונשית מחמירה ומסר ברור מצד בתי המשפט וכלל רשויות אכיפת החוק, תוך מתן משקל משמעותי בענישה לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, גם אל מול שיקולים אישיים" (ע"פ 5980/15 מדינת ישראל נ' מאיר פרי זדה (23.6.2016)).

בהמשך האירוע, תקף הנאשם את השוטר מור אריאלי, אשר הגיע לתחקר אותו בעודו עצור בניידת, ואיים עליו, ובכך פגע בערכים המוגנים של הגנה על שלטון החוק ושמירה על הסדר הציבורי. איומים ותקיפה של שוטר אשר מילא תפקיד ציבורי על פי דין, הינם בבחינת **"התנהגות פלילית חמורה ושלוחת כל רסן אשר קוראת תיגר על אושיות שלטון החוק תוך התעלמות מופגנת מנורמות ההתנהגות הראויות שיש להקפיד עליהן"** (ע"פ 8704/08 סמי הייב נ' מדינת ישראל (23.4.2009)).

21. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה - האירוע המתואר בכתב האישום הינו אירוע ספונטאני ולא מתוכנן. בעקבות ויכוח שהתגלע בין הצדדים בשל רעש, נכנס הנאשם לביתו, הוציא סכין, זינק על החומה המפרידה בין החצרות ודקר את המתלונן בידו. על אף הספונטאניות שבאירוע, לאחר שהוציא הנאשם את הסכין, ניסתה אשתו למנוע ממנו לתקוף את המתלונן, אך הוא נאבק בה.

בהמשך, לאחר שכבר יצא הנאשם אזוק מביתו וישב בניידת, כשפנה אליו השוטר מור אריאלי הוא תקף אותו, קילל ואיים עליו. לנאשם היו הזדמנויות לעצור בו מהתנהגותו, אך הוא לא ניצל אותן.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרם למתלונן נזק חמור בידו. כפי שעולה מהצהרתו של המתלונן ומהנספחים המצורפים לה, האירוע היה ביום 19.5.2018, הוא נותח בידו ביום 20.5.2018 וטופל לשיקום היד עד ליום 23.10.2019. הוא נאלץ לעבור ניתוח ולא יכול היה לעבוד במשך שלושה חודשים. גם לאחר חזרתו לעבודה, יכולת השימוש שלו ביד היתה מוגבלת. בהתאם למסמך סיכום טיפול בריפוי בעיסוק שהוגש, הוא החל בטיפול ריפוי בעיסוק ביוני 2018. טווחי התנועה שלו היו מוגבלים והייתה לו חולשה ניכרת בכח האחיזה. החלמתו של המתלונן עדיין לא הסתיימה. טווחי התנועה והתפקוד של היד השתפרו, אך הצלקת עדיין פעילה ונדרש המשך טיפול. מעבר לפגיעה בידו ובכושר עבודתו, היות שהאירוע היה בחצר ביתו של המתלונן, תחושת הביטחון שלו ושל בני ביתו נפגעה ורק באמצעות אמצעי מיגון חיצוניים הצליחו להשיבה.

22. בהתחשב במכלול השיקולים כמפורט לעיל ובמדיניות הענישה הנהוגה, מקובל עלי עמדת המאשימה לפיה מתחם העונש ההולם נע בין שנתיים וחצי לחמש שנות מאסר בפועל.

העונש בתוך המתחם

23. על אף המלצת שירות המבחן, אין במקרה זה מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום. הנאשם אמנם שיתף פעולה עם שירות המבחן, השתתף בטיפול והביע נכונות להמשיך בהליך הטיפול, אך לא ניתן לומר כי השתקם באופן המצדיק הקלה מיוחדת בעונשו.

לנאשם עבר פלילי מכביד, והוא ריצה בעבר עונשי מאסר בפועל. בתיק האחרון בו הורשע ונדון, בשנת 2015, ניתנה לנאשם הזדמנות, נוכח הליך שיקום שנראה היה כי הצליח, ובית המשפט הקל בעונשו וחרג ממתחם העונש ההולם. באירוע שלפניו הנאשם הפר את האמון שניתן בו באותו גזר דין, ובמעשיו פגע קשות במתלונן, על רקע סכסוך שכנים בשל רעש בחצר. הדבר תואם את הערכת שירות המבחן, לפיה "קיימים דפוסי אלימים ונטייה להתנהגות אימפולסיבית" וכי במקרים מסוימים הנאשם עלול להגיב בצורה אלימה ופוגענית. בנסיבות אלה, נדרשת ענישה מרתיעה, ולא כמומלץ על ידי שירות המבחן.

24. במסגרת השיקולים לחומרה, יש להתחשב בעברו הפלילי המכביד של הנאשם. עם זאת, מאז העבירה הקודמת חלפו מספר שנים בהן הנאשם לא הסתבך בעבירות עד לעבירה הנוכחית, ונתון זה הוא נסיבה לזכותו של הנאשם.

לא עומדת לזכותו של הנאשם הודאה כנסיבה לקולה. עם זאת, יש להתחשב בכך שמלכתחילה הועמד הנאשם לדין בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, ובסופו של ההליך הורשע בעבירה חמורה פחות.

25. לקולה יש להתחשב במצבו המשפחתי של הנאשם ובנזק הכלכלי אשר נגרם למשפחתו. עוד יש להתחשב בשיתוף הפעולה המלא של הנאשם עם שירות המבחן, ובכלל זה בנכונותו להמשיך בהליך הטיפול ולהשתקם.

בנוסף יש להתחשב בתקופה הממושכת בה היה הנאשם נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני.

26. נוכח האמור לעיל, אני דנה את הנאשם כמפורט להלן:

א. מאסר בפועל למשך שלוש שנים וחצי. מתקופת המאסר יש לנכות את תקופות מעצרו של הנאשם מיום 19.5.2018 ועד ליום 19.11.2018 ומיום 4.9.2019 ועד ליום 25.9.2019.

ב. מאסר על תנאי של שמונה חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן בסך ₪ 25,000

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ד חשוון תשפ"א, 1 בנובמבר 2020, במעמד הצדדים.

רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת